

ساختن جهانی ایمن تر توسط امنیت اقلیمی. چگونه کنش اقلیمی می تواند تغییر پایدار را برانگیزد^۱

منبع: تارنمای برنامه توسعه ملل متحد، بخش روایت ها

<https://stories.undp.org/building-a-safer-world-through-climate-security#top>

تاریخ انتشار: ۲۲ نوامبر ۲۰۲۳

مترجم: حمیدرضا زرنگار

در تابستانی که گذشت رکوردهای اقلیمی شکسته شد. سال ۲۰۲۲ نیز یکی از گرم ترین سال های ثبت شده بود که سیگنالی از فرار رسیدن دوران "جوش جهانی"^۲ است. به علاوه، جهان نیز شاهد افزایش درگیری است. در سال ۲۰۲۲ بیش ترین تعداد درگیری های خشونت آمیز از زمان جنگ جهانی دوم رخ داد.

در سرتاسر جهان، این عوامل خانواده ها را وادار می کند تا از روش های زندگی و تمام نظام های حمایتی خود دست بکشند. بیش از ۱۱۰ میلیون نفر به دلیل درگیری، خشونت، اثرات تغییرات آب و هوایی و بلایا آواره شده اند. بسیاری از آن ها در مکان هایی زندگی می کنند که «بار مضاعف» آسیب پذیری اقلیمی و درگیری را متحمل می شوند، زیرا ۷۰ درصد آسیب پذیرترین کشورها در برابر تغییرات آب و هوایی شکننده ترین کشورها نیز هستند.

اعداد پیوسته افزوده می گردد. تا سال ۲۰۵۰، تغییرات اقلیمی می تواند بیش از ۲۱۶ میلیون نفر را در داخل مرزهای کشورهای خود آواره کند. تهدیدهای ناشی از بحران آب و هوایی برای صلح، امنیت و ثبات، نیاز فوری به کاهش شدید انتشار گازهای گلخانه ای و تسریع اقدامات اقلیمی را تقویت می کند. هر گونه کاهش در میزان سرمایه گذاری در گرمایش مهم است، به ویژه برای آن هایی که آسیب پذیرترند.

در حالی که جهان ما با بحران هایی مواجه است که اهداف توسعه پایدار را تهدید می کند؛ یک آب و هوای باثبات سود مضاعفی را با جهانی صلح آمیزتر به همراه خواهد داشت.

^۱ Building a safer world through climate security. How climate action can spur lasting change.

^۲ Global Boiling

برنامه توسعه ملل متحد و سازمان ملل متحد در جهت دو امر تلاش می کنند: استفاده از فرصت های ارزشمند برای بازسازی اعتماد و اصلاح ساختار اجتماعی. هیئت بین الدولی تغییر اقلیمی^۳ تشخیص می دهد که راه حل های اقلیمی می توانند راه های جدیدی را برای ایجاد صلح در مناطق مستعد در گیری و آسیب پذیر در برابر تغییرات آب و هوایی ارائه دهند. ما باید زمان، منابع مالی و منابع بیش تری را برای کسانی که در بحران اند سرمایه گذاری کنیم. تاخیر اکنون به معنای متحمل شدن پرداخت بیش تر در آینده است.

مثالی از سرمایه گذاری در اقلیم، صلح و امنیت

با هر میزان کاهش سرمایه گذاری در موضوع معضل افزایش گرمایش جهانی، خطر ایجاد نقاط اوج غیر قابل برگشت و افزایش هزینه های سازگاری را داریم که تخمین زده می شود تا سال ۲۰۵۰ به ۵۰۰ میلیارد دلار در سال برسد.

در سال ۲۰۲۱، علیرغم بازده اثبات شده و منطق اقتصادی قوی برای سرمایه گذاری در سازگاری، ۹۰ درصد از تأمین مالی فعالیت های اقلیمی به سمت کاهش رفت. در سال ۲۰۱۹، بودجه انطباق عمومی فقط ۲۰ میلیارد دلار بود و کسانی که بیش ترین نیاز را دارند کم ترین را دریافت می کنند.

بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۱، دولت های بسیار شکننده در شرایط اقلیمی ۲/۱ دلار به ازای هر نفر در زمینه اقلیم در مقایسه با ۱۶۱/۷ دلار برای کشورهای غیر شکننده (از جمله کشورهای در حال توسعه جزیره کوچک) دریافت کردند. در حالی که هر دو این کمیت ها بسیار قلیل اند، اما دربرگیرنده بذری از استعداد و فرصت های عظیم اند. تاکنون، تأمین مالی فعالیت های اقلیمی تا حد زیادی نسبت به شکنندگی اقلیمی و درگیری ها همچنان بی توجه است. کاترین وانگ، رهبر تیم خطر اقلیمی و امنیت در دفتر بحران برنامه توسعه ملل متحد^۴ می گوید:

"یک مورد تجاری قدرتمند وجود دارد که باید ابتدا روی پیشگیری سرمایه گذاری کرد... پرداختن به تغییرات اقلیمی باید بخشی از این باشد. با پیشگیری و ایجاد صلح در برابر اقلیم و تضمین کاهش و سازگاری مثبت و صلح، ما به دو مورد از مبرم ترین مسائل زمان خود یعنی اقدام اقلیمی و حفظ صلح می پردازیم."

^۳ The Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)

^۴ Catherine Wong, Team Leader for Climate and Security Risk in the UNDP Crisis Bureau

برنامه توسعه ملل متحد از طریق کار خود بارها و بارها ثابت کرده است که حتی کوچک ترین مداخلات - مانند ارائه یک شغل آبرومندانه و دسترسی به انرژی - می تواند تأثیرات بسیار گسترده تری داشته باشد. انرژی های تجدیدپذیر می تواند راه نجاتی باشند که همه حمایت های دیگر را ممکن سازد. در جوامعی که به درگیری و بحران مشغول اند، انرژی های تجدیدپذیر خدمات اولیه و اضطراری، از تامین آب سالم تا مراقبت های پزشکی را ممکن می سازند و به کسب و کارهای کوچک اجازه می دهند مدت بیش تری دایر باشند. انرژی های تجدید پذیر به کودکان زمان بیش تری برای مطالعه می دهند و جوامع را برای زنان و دختران امن تر می کنند. این انرژی ها با برداشتن فشار از منابع طبیعی، می توانند زیرساخت های غالباً سنگین را به ویژه در مناطقی که پناهندگان یا جمعیت های آواره را پذیرا می شوند، کاهش دهند.

حمایت از تاب آوری اقلیمی و پیشگیری از درگیری

در پیوند بین اقلیم، صلح و امنیت، فرصت های ارزشمند و اغلب نادیده گرفته شده ای وجود دارد. از آنجا که اقدامات سازگاری و کاهش برای پاسخ به بحران اقلیمی اموری کانونی اند، ما می توانیم آن ها را برای ایجاد صلح و اصلاح ساختار اجتماعی جوامع به کار گیریم. برنامه توسعه ملل متحد با رویکرد تغییر بازی که جوامع در معرض خطر را متحد می کند، پیشدستی نموده و به جوامع منابعی برای ایجاد زندگی انعطاف پذیر می بخشد و ما را در مسیر جدول زمانی اهداف توسعه پایدار ۲۰۳۰ بازمی گرداند. برنامه مزبور در تقاطع امور اقلیمی و درگیری با بیش از ۴۲۴ میلیون دلار برای تامین مالی سازگاری با تغییرات اقلیمی در کشورهای آسیب دیده از شکنندگی و درگیری در بیش از ۴۰ کشور جهان کار می کند، در حالی که قرار است ۵۷۳ میلیون دلار دیگر نیز هزینه شود.

در منطقه ساحل آفریقا، کمبود فزاینده آب، جوامع را در تضاد قرار داده است. برنامه توسعه ملل متحد در حال ترویج روابط فرامرزی، برای رفع نقاط اشتعال در زمان وقوع حادثه و ترویج معیشت هایی که با واقعیت جدید سازگارند، می باشد.

در درفورد جنوبی، یک پروژه کشت و بازاریابی بادام زمینی در حال ارائه پشتیبانی و افزایش امنیت برای افراد قبایل آواره با سابقه درگیری است. این ابتکار بر اساس مشارکت بین کشاورزان، برنامه توسعه ملل متحد و درفورد، -یک شرکت تولیدی، ایجاد شده- است، تولید بادام زمینی را افزایش داده، بیش از ۴۸۰۰ شغل ایجاد کرد و درگیری های بین جوامع را کاهش داده است.

"شراکت ما را به هم نزدیک کرد. اکنون ما ریزه گات ها در کنار افراد قبیله معالیه کار می کنیم. این کار مشترک باعث التیام بیش تر زخم های ما و ایجاد پیوند بین گروه های ما شده است. مردم دیگر دشمنی قدیم را در یاد ندارند".

این سخنان ابراهیم، رئیس انجمن کشاورزان بادام زمینی در دارالسلام، دارفور شرقی است.

درگیری های چند ساله در یمن نیز به چالش های تغییر اقلیم این کشور افزوده است. برنامه توسعه ملل متحد با مردان و زنان یمنی همکاری می کند تا امنیت غذایی را حفظ کند و به آوارگان درگیری، مانند هیفا، که اکنون رئیس مرکز تولید و جمع آوری شیر در روستای الشواهیه است، امید و عزت می بخشد. هیفا می گوید:

"پس از سال ها تلاش، فرصت به من رسید. این مرکز منبع درآمد من شده است. اکنون می توانم فرزندانم را به مدرسه بفرستم و برای دخترم که از بیماری مزمن رنج می برد، دارو بخرم."

شش سال پس از شکست داعش، هنوز یک میلیون نفر در داخل عراق آواره هستند. این کشور همچنین با تأثیرات شدید تغییرات آب و هوایی، از دمای شدید و خشکسالی گرفته تا کاهش منابع آب دست و پنجه نرم می کند. مشارکت بلندمدت برنامه توسعه ملل متحد به کشور کمک می کند تا با برنامه هایی برای ترمیم بافت اجتماعی تاب آوری را افزایش دهد، به خانواده ها اجازه می دهد تا به خانه های خود بازگردند و به راحتی احیا شوند.

بحران اقلیمی جامعه جهانی را به قلمرویی ناشناخته سوق می دهد که در آن به تفکر جدید و رویکردهایی تازه نیازمندیم. هدف برنامه توسعه ملل متحد تبدیل چالش ها به فرصت هایی برای تغییرات پایدار و مثبت با شکستن چرخه معیوب شکنندگی، پیشدستی کردن در مقابله با بحران ها و اطمینان از ادامه کار توسعه ما حتی در سخت ترین زمان ها است.

ما از ارتباط قوی تر بین اقدام اقلیمی و پیشگیری از درگیری و ایجاد صلح، اولویت دادن به سرمایه گذاری های برد-برد که صلح را تأمین و حفظ می کند و رسیدگی به علل ریشه ای مناقشه مرتبط با اقلیم و بستن شکاف مالی اقلیمی حمایت می کنیم.